

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119204549
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3119204549.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho, sudkyne Mgr. Zuzany Holúbkovej a sudkyne JUDr. Gabriely Janáčkovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti P. : I. nar. XX.XX.XXXX a I. nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpené kolíznym a procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Q., deti rodičov : matky O. G., R., trvale bytom Q., R. XXXX/XX, zastúpenej v konaní D.. E. T., advokátom a D.. J. T., advokátkou, so sídlom v Q., H. XXXX a otca J. P., R. trvale bytom Q., R. XXXX/XX, zastúpeného v konaní právny zástupcom E. & J., so sídlom v Q., H., O. o návrhoch rodičov na zmenu doterajšej úpravy rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, na odvolanie matky a odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 16. apríla 2021, č.k. 34P/113/2019-211, takto

rozhodol:

I. Konanie o návrhu matky na zmenu zverenia mal. I. n e z a s t a v u j e.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o zverení maloletej I. do osobnej starostlivosti otca, v závislom výroku o práve oboch rodičov zastupovať maloletú I. a spravovať jej majetok, v závislom výroku o neupravení styku matky s maloletou I., v napadnutých výrokoch o výživnom na mal. I. a nedoplatku matky na výživnom na mal. I. a v závislom výroku o zmene doterajšieho rozsudku p o t v r d z u j e.

III. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch o výživnom na mal. I. za obdobie od 1.9.2019 do 31.05.2020, za obdobie od 1.6.2020 do 31.05.2021 a nedoplatku otca na výživnom na mal. I. p o t v r d z u j e.

IV. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o výživnom na mal. I. za obdobie od 1.6.2021 m e n í tak, že otec je povinný prispievať na výživu mal. I. sumou 140 eur mesačne, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

Nedoplatok otca na zročnom výživnom pre mal. I. za obdobie od 1.6.2021 do 30.4.2022 vo výške 440 eur povoľuje otcovi splácať popri bežnom výživnom k rukám matky v mesačných splátkach po 20 eur až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Touto zmenou sa vo výroku o úprave pomerov rodičov k maloletým deťom mení v dotknutej časti rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 11.10.2018, č.k. 30P/66/2017-157.

V. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o zamietnutí návrhu na uloženie výchovného opatrenia p o t v r d z u j e.

VI. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1.1 Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodoval o návrhoch rodičov na zmenu doterajšej striedavej osobnej starostlivosti, a to o návrhu matky na zverenie oboch maloletých detí do jej osobnej

starostlivosti, určení výživného zo strany otca vo výške 220 eur a 150 eur mesačne a jej návrhu na nariadenie výchovného opatrenia dohľadu nad výchovou mal. I.. Otec pred súdom prvej inštancie navrhoval zverenie mal. I. do starostlivosti matky s výživným 80 eur mesačne zo strany otca a mal. I. do jeho osobnej starostlivosti s výživným 220 eur mesačne zo strany matky.

1.2 Návrhu otca na zverenie maloletých súd prvej inštancie vyhovel a mal. I. zveril matke a mal. I. otcovi. Výživné zo strany otca určil so zohľadnením jeho nástupu na PN tak, že do nástupu na PN určil výživné vo výške 160 eur mesačne a počnúc PN vo výške 100 eur mesačne. Tieto sumy boli aj východiskom určenia nedoplatku na výživnom, ktorý súd prvej inštancie povolil otcovi platiť v splátkach po 70 eur mesačne. Výživné zo strany matky na mal. I. určil súd prvej inštancie vo výške 120 eur mesačne a nedoplatok na výživnom povolil matke splácať po 50 eur mesačne. Východiskom rozhodnutia o zverení bola preferencia samotných maloletých, ktorí po ukončení spolužitia rodičov v spoločnej domácnosti sami ostali bývať každý u jedného rodiča a zotrvanie u druhého odmietali. Pre rozhodnutie o výživnom bolo podľa súdu prvej inštancie okrem iného významné, že mal. I. je študentom strednej školy a mal. I. žiačkou základnej školy. Súd prvej inštancie vychádzal z príjmu otca zo živnosti elektroinštalátora, ktorý bol podľa daňového priznania v roku 2018 vo výške 17.000 eur, v roku 2019 vo výške 17.800 a v roku 2020 16.144 eur. Z uvedených príjmov uplatňoval otec v daňovom priznaní paušálne výdavky 12.733 eur v roku 2018, 13.368 eur v roku 2019 a 13.356 v roku 2020. Ďalej súd prvej inštancie zistil, že otec sa v 6/2020 podrobil operácii chrbtice, po ktorej ostal PN s nemocenskou dávkou 267 eur mesačne, ktorý stav trval aj v čase rozhodnutia súdu. K majetkovým pomerom otca uviedol, že je vlastníkom bytu v Q., ktorý je v BSM s matkou a zdedenej chalupy a poľnohospodárskych pozemkov v podiele 1/3. Pre účely podnikania používa dodávku R.. Spláca úver na byt vo výške 190 eur mesačne. Na strane matky bol východiskom rozhodnutia o výživnom jej príjem zo zamestnania 763 eur mesačne. V čase rozhodnutia súdu prvej inštancie poberala matka bonus na dve maloleté deti a bývala s mal. I. aj plnoletým synom rodičov P. u svojej matky, ktorej prispievala na bývanie sumou 300 eur mesačne. Predtým bývala v prenájme za rovnakú sumu.

1.3 Návrh matky na nariadenie výchovného opatrenia dohľadu nad mal. I. súd prvej inštancie zamietol z dôvodu, že podľa správy kolízneho opatrovníka neboli zistené také nedostatky, ktoré by vyžadovali uloženie výchovného opatrenia, a dôvodom preň nie sú ani slabšie študijné výsledky v škole, ktoré sa však u maloletej napokon aj postupne zlepšovali.

1.4 Vzhľadom na zmenu úpravy starostlivosti rodičov rozhodol súd prvej inštancie závislými výrokmi aj o práve oboch rodičov zastupovať maloletých a spravovať ich majetok, neupravení styku rodičov s maloletými a zmene doterajšieho rozhodnutia o úprave pomerov rodičov k maloletým.

1.5 O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2.1. Proti rozsudku, a to do výrokov o výživnom podal odvolanie otec, ktorý žiadal zmeniť napadnuté výroky a výživné na mal. I. zo strany otca určiť sumou 120 eur mesačne pred PN a sumou 80 eur mesačne počas PN s tým, že nedoplatok by otec splácal po 50 eur mesačne. Súčasne otec žiadal zmeniť výživné na mal. I. zo strany matky na 150 eur mesačne s určením splátky nedoplatku 70 eur mesačne. Podľa otca nebral súd prvej inštancie dostatočne na zreteľ príjmové pomery otca, ktorý v čase PN ostal odkázaný jedine na príjem z nemocenskej dávky vo výške 265 eur mesačne, v dôsledku čoho si musel napokon požičať financie od sestry. I keď Sociálna poisťovňa otcovi nepriznala invalidný dôchodok, bol u neho konštatovaný pokles pracovnej schopnosti o 20 %, doplnil otec ku svojmu zdravotnému stavu. Ďalej zdôraznil, že na rozdiel od matky, ktorá zdieľa domácnosť s ďalšími dvoma osobami s vlastným príjmom, musí on úhradu nákladov bývania (cca 170 eur mesačne) s maloletou I. hradiť výlučne sám. Pritom sám spláca aj úver na byt sumou cca 200 eur mesačne. Popri tom naďalej platí poisťku obom maloletým. Naproti tomu matka naďalej poberať prídavky na mal. I., aj keď už táto nie je v jej faktickej starostlivosti. Otec popri výdavkoch matky na bývanie spochybnil aj výšku nákladov na počítač pre mal. I., ktorá je podľa otca v sume 1.240 eur neprimeraná. Podľa otca neboli zo strany matky dostatočne preukázané výdavky na maloletého, ale najmä výdavky na bývanie vo výške 300 eur mesačne, ktoré otec považoval za fiktívne a zdôrazňoval, že v konaní nebolo jednoznačne ustálené, kde a s kým matka v skutočnosti žije. Podľa otca žije matka s partnerom na J. ulici v Q.. Pokiaľ matka zdieľa bývanie s inými osobami s vlastným príjmom, musí sa to podľa otca prejaviť na podiele matky na nákladoch bývania.

3.1. Proti rozsudku s výnimkou zverenia mal. I. podala odvolanie aj matka, ktorá nesúhlasila s rozhodnutím v napadnutom rozsahu a žiadala jeho zmenu zverením mal. I. do jej starostlivosti a určením výživného zo strany otca vo výške 220 eur mesačne so splátkou dlhu 100 eur mesačne na mal. I. a určením výživného na mal. I. vo výške 150 eur mesačne. Matka tiež trvala na nariadení výchovného opatrenia. Preferenciu maloletej zotrvať v starostlivosti otca považovala matka za výsledok jej manipulácie otcom a poukazovala na negatívne dopady otcovej starostlivosti o maloletú najmä v oblasti školských výsledkov, prístupe k školským povinnostiam, ako aj v oblasti správania maloletej, ktoré skutočnosti opodstatňujú nariadenie výchovného opatrenia. Čo sa týka výživného, jeho výška zo strany otca nezohľadňuje príjmové pomery otca. Podľa matky bolo potrebné zohľadniť, že otec uplatňoval paušálne výdavky, pri ktorých jeho výsledný čistý príjem podľa daňového priznania nezodpovedá realite. Preto bolo potrebné podľa matky aplikovať ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine, a pretože otec nezdokladoval skutočné výdavky svojho podnikania, bolo potrebné mať zato, že príjmy z inej ako závislej činnosti nezdokladoval a jeho príjem tak predpokladať vo výške 20 násobku životného minima. Otec tiež podľa matky nepreukázal, ako hradí ním deklarované výdavky 861 eur mesačne, keď má príjem údajne len z nemocenských dávok vo výške cca 250 eur mesačne. Významné je podľa matky aj to, že napriek PN v roku 2020, dosiahol otec v tomto roku zo živnosti spolu s nemocenskou dávkou najvyšší príjem za hodnotené obdobie rokov 2018, 2019 a 2020. Preto nebol žiaden dôvod diferencovať výšku výživného z dôvodu PN otca. Podľa matky otec počas PN pracoval, čo matka doložila správou fotografiami detektívnej kancelárie, ktorá otca počas PN sledovala v priebehu viacerých dní. Tento dôkaz považovala matka za prípustný, pretože právu na zistenie skutočného stavu v súdnom konaní pripisovala väčšiu váhu ako právu otca na ochranu súkromia. Matka v odvolaní uviedla, že nevidí dôvod pre splácanie úveru na byt z jej strany, keď tento byt užíva otec maloletých a jej v užívaní spoločného bytu bráni. Napokon podľa matky súd prvej inštancie nesprávne hodnotil aj jej náklady na bývanie, ktoré sa po rozhodnutí súdu prvej inštancie opäť zmenili a dočasné bývanie u svojej matky zmenila za prenájom bytu za nájomné vo výške 450 eur (vrátane energií) mesačne.

3.2. V priebehu odvolacieho konania matka zmenila svoj odvolací návrh a vzhľadom na to, že sa v marci 2022 nasťahovala aj s mal. I. späť do spoločného bytu kde žije aj otec s mal. I., považovala za dôvodné zverenie maloletej I. do striedavej osobnej starostlivosti rodičov (SOS), no napokon návrh na zmenu zverenia mal. I. zobrala späť, keďže doteraz právoplatne nezmenená SOS nad mal. I. je pre vzniknutú situáciu vyhovujúca. V odvolacom konaní matka tiež uviedla, že pôžičky deklarované otcom pred odvolacím súdom považuje za účelové, keďže sa o nich otec pred súdom prvej inštancie vôbec nezmieňoval a celých 10 mesiacov počas PN požičať peniaze nepotreboval. Čo sa týka pracovnej schopnosti otca, tá je podľa matky aj po skončení PN daná a vyplýva aj z konštatovania posudku zdravotného stavu otca, že otec sa môže zaradiť na pôvodnú pracovnú pozíciu.

3.3. Vo vyjadreniach prezentovaných v odvolacom konaní zotrvali účastníci na svojich stanoviskách a argumentoch. Otec považoval návrat matky do spoločného bytu za účelový, súvisiaci s konaním o vyporiadanie BSM.

4.1. Kolízny opatrovník navrhol potvrdiť zverenie mal. I. otcovi, ako aj rozhodnutie o výživnom s tým, že po skončení PN otca navrhoval určenie jeho výšky na mal. I. v sume 160 eur mesačne. Pre nariadenie výchovného opatrenia dôvod nevidel.

5.1. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v zmysle ust. § 380 ods. 1 CSP v spojení s § 59 a nasl. CMP s nariadením odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v podstatnej časti potvrdiť podľa § 387 CSP a v otázke výživného za obdobie po skončení PN otca zmeniť podľa § 388 CSP. V otázke zverenia mal. I. do osobnej starostlivosti matky rozsudok odvolaním napadnutý nebol a zverenie maloletého I. tak bolo právoplatne rozhodnuté súdom prvej inštancie.

5.2. V odvolacom konaní sa bolo potrebné v prvom rade vysporiadať so späťvzatím návrhu matky na zmenu zverenia mal. I., ktorý matka odôvodňovala tým, že po návrate do spoločného bytu kde býva aj maloletá s otcom odpadol dôvod na zverenie maloletej len matke a doterajšie SOS bude vyhovujúca. Odvolací súd sa s týmto názorom nestotožňuje. V konaní pred súdom prvej inštancie ako aj na pojednávaní odvolacieho súdu bolo z výpovedí rodičov a stanoviska kolízneho opatrovníka zistené, že vzťahy rodičov sú mimoriadne konfliktné, poznačené nemalou mierou prebiehajúcim konaním o vyporiadanie BSM. Maloleté deti nie sú tohto konfliktu ušetrené a významne preferujú jedného z rodičov.

Mal. I. matku a mal. I. otca, pričom ich postoje voči druhému rodičovi sú prinajmenšom odmietavé. Vo veku mal. I. a pri jej odmietavom postoji k matke nie je možné nasilu upravovať iný model starostlivosti o ňu, ako ten ktorý sa vykryštalizoval, a ktorý sama maloletá preferuje. Popri stresujúcich faktoroch vyplývajúcich pre maloletú z rodičovského konfliktu nemožno maloletej zvyšovať stres prijatím takej úpravy zverenia, ktorá by bola v rozpore s jej aktuálnym cítením a preferenciou. Zvlášť, keď sa konflikt rodičov vedome až nebezpečne stupňuje takými krokmi, ako je návrat matky do spoločného bytu. Obe maloleté deti tým boli nevyhnutne vtiahnuté priamo do dejiska každodenného ostrého konfliktu rodičov, a pretože sa má jednať o ich obydlie, nemajú z neho prakticky úniku. Odvolací súd nespochybňuje spoluvlastnícke právo matky k bytu v BSM, no sotva možno uveriť odôvodneniu jej návratu, ktorým má byť nepriaznivá finančná situácia neumožňujúca matke riešiť bytovú otázku inak, keď matka bola v rovnakom čase schopná realizovať vklad viac ako 3.00 eur na úverový účet. Tento vklad pritom nepredstavoval riešenie omeškania so splácaním úveru, ale pravdepodobne tiež súvisel so stratégiou postupu v spore o vyporiadanie BSM. Nedostatok financií na riešenie bývania tak nebol tým dôvodom (ospravedlniteľným), pre ktorý by sa matka vracala do spoločného bytu, v ktorom v tom čase býval otec s mal. I.. Matka svojím návratom do spoločného bytu tak nie nevyhnutne vytvorila pre obe maloleté deti nepriaznivý životný priestor plný konfliktu a stresu. Za tejto situácie nie je ponechanie mal. I. v starostlivosti matky hoci len formou SOS v záujme maloletej, a preto odvolací súd považoval v tomto konaní za potrebné pokračovať a konanie o zmenu jej zverenia napriek späťvzatiu návrhu nezastavil (§ 29 ods. 2 CMP).

5.3. Z rovnakých dôvodov, teda pre preferenciu maloletej a aktuálnu nespôsobilosť matky vytvoriť pre maloletú priestor na pokojnú existenciu, odvolací súd potvrdil napadnuté rozhodnutie o zverení maloletej otcovi ako aj výroky napadnutého rozhodnutia na zmene zverenia závislé.

5.4. Čo sa týka spornej otázky výživného, tu bol dôvod len pre zmenu výšky výživného na mal. I. zo strany otca, a to len na obdobie po skončení PN otca. Táto zmena nastala až po rozhodnutí súdu prvej inštancie a v ostatnom obsahu bolo výživné súdom prvej inštancie určené správne. V prvom rade súd prvej inštancie správne diferencoval medzi potrebami stredoškolača a žiaka posledných ročníkov základnej školy, ktorý rozdiel je v prípade neexistencie mimoriadnych výdavkov detí a v danej príjmovej kategórii rodičov bežne rozhodovacou praxou prijímaný v sume cca 40 eur (napr. KS TN 6Cop/41/2021). Táto diferenciacia zohľadňuje najmä zvýšené výdavky na štúdium na strednej škole, ako napríklad v tomto prípade kurz barmana absolvovaný mal. I.. Z hľadiska potrieb maloletých tak bolo o výživnom rozhodnuté správne.

5.5. Čo sa týka kritéria príjmu rodičov, v prípade matky zodpovedá výživné 120 eur mesačne na mal. I. jej príjmu zo zamestnania, ktorý bol v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výške 763 eur a v čase rozhodnutia odvolacieho súdu priemerne 821 eur mesačne. Pri takomto príjme a osobnej starostlivosti o takmer plnoletého syna I. nie je namieste uvažovať, že by matka mohla neúčelne vynakladať náklady na bývanie, ako na to poukazyval otec. Pokiaľ z uvedeného príjmu matka uhradí hoci len reálne výdavky bežného bývania, svoje životné potreby a časť nákladov starostlivosti o takmer plnoletého syna, neostane matke z príjmu disponibilných o moc viac, než práve na úhradu výživného 120 eur mesačne spolu s nedoplatkom 50 eur mesačne. Akokoľvek by preto boli náklady matky na bývanie prezentované v konaní nadnesené, nemá to dopad na jej možnosť platiť pri príjme, ktorý dosahuje vyššie výživné, než súdom prvej inštancie správne určených 120 eur mesačne. Vzhľadom na to odvolací súd rozhodnutie o výživnom na mal. I. vrátane rozhodnutia o nedoplatku na tomto výživnom potvrdil.

5.6. Nie veľmi odlišná je však aj príjmová situácia otca. V prvom rade je tu potrebné uviesť, že neprichádzala do úvahy aplikácia ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

5.7. Otec ako živnostník totiž hodnoverne prezentoval svoje hrubé príjmy daňovými priznaniami, a to v roku 2018 vo výške 17.000 eur, v roku 2019 vo výške 17.800, v roku 2020 vo výške 16.144 eur a v roku 2021 vo výške 9.338 eur. I keď nie je pri účtovnom uplatňovaní paušálnych výdavkov pre daňové účely zrejme, aký presne bol čistý príjem otca zo živnosti, je z jeho výdavkov viac ako 800 eur

mesačne zjavné, že reálne výdavky na podnikanie nemal vo výške uplatneného paušálu a jeho skutočný príjem zo živnosti bol vyšší než cca 500 eur mesačne. Pri uvažovanom hrubom príjme cca 1.500 eur mesačne, splnení odvodových povinností a nevyhnutných výdavkoch na elementárne zabezpečenie podnikania (doprava, pracovné nástroje a pracovná výstroj), nepresahoval čistý príjem otca zásadne sumu 1.000 eur mesačne. Zohľadňujúc, že matka poberala prídavky na deti ako aj daňový bonus, a že otec hradil maloletým poistné, bolo potrebné napriek vyššiemu príjmu otca vychádzať z porovnateľných disponibilných možností rodičov platiť výživné na dieťa zverené druhému rodičovi. Preto bolo správne určené výživné otca na mal. I. len so zohľadnením rozdielu na strane detí (40 eur mesačne) a nebol dôvod uvažovať o iných možnostiach na strane otca než na strane matky.

5.8. Uvedený záver platil však len v čase pred PN otca. Počas PN otca tu bola objektívna okolnosť obmedzujúca možnosti otca dosahovať dovtedajší príjem. Pokiaľ aj matka poukazovala, že práve v roku 2020, kedy bol otec 7 mesiacov PN bol jeho príjem zo živnosti spolu s nemocenskou najvyšší, je potrebné zohľadniť zotrvačnosť dobiehania príjmov zo živnosti spôsobenú fakturáciou po vykonaní prác a splatnosťou faktúr, v dôsledku ktorej sa pokles príjmu zo živnosti v dôsledku PN neprejaví bezprostredne po nástupe na PN ako v prípade zamestnanca, ale až s oneskorením. To vysvetľuje len málo znížený príjem otca zo živnosti v roku 2020. Súčasne je uvedený záver o zotrvačnosti dobiehania príjmu zo živnosti potvrdený zásadným poklesom príjmu otca zo živnosti v roku 2021, kedy jeho PN trvala už len 5 mesiacov, no jeho príjem zo živnosti sa v danom roku dostal len niečo cez polovicu bežného roka, kedy otec PN nebol. Vzhľadom na to bolo dôvodné zníženie výživného zo strany otca na čas jeho PN, tak ako o ňom rozhodol súd prvej inštancie. Podľa odvolacieho súdu je namieste znížením výživného kopírovať obdobie trvania dôvodu zníženia príjmu rodiča (v tomto prípade obdobie PN), než sa pokúšať presne vymedziť obdobie dopadu tohto dôvodu na pokles príjmy rodiča.

5.9. Čo sa týka poukazu matky na výkon práca otca aj počas PN, ktorý preukazovala sledovaním otca prostredníctvom detektívnej kancelárie, tento dôkaz senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 2:1 pripustil stotožňujúc sa väčšinou s odôvodnením prípustnosti dôkazu prezentovaným matkou. Nehodnotiac dodržiavanie liečebného režimu je však z hospodárskych výsledkov otca v daňových priznaniach zjavné, že ani prípadná práca otca počas PN nemala zásadný dopad na zlepšenie jeho príjmovej situácie a pokles príjmu otca počas PN napriek tomu objektívne nastal. Nad rámec potrieb odôvodnenia odvolací súd poznamenáva, že málokto živnostník si môže dovoliť to čo napríklad zamestnanec, teda počas PN úplne nepracovať, pokiaľ nechce prísť o kontinuitu svojej živnosti a miesto na trhu.

5.10. Vzhľadom na uvedené bolo správne aj rozhodnutie súdu prvej inštancie ohľadom výživného zo strany otca na mal. I., a to až do skončenia PN otca, ako aj rozhodnutie o nedoplatku otca na výživnom za toto obdobie, preto odvolací súd rozhodnutie v tejto časti potvrdil.

5.11. Tým, že súd prvej inštancie určil výživné na mal. I. zo strany otca v čase PN otca, teda počnúc 1.6.2020 do budúca, prestalo byť toto rozhodnutie priliehavé po skončení PN otca. Preto odvolací súd za obdobie od skončenia PN otca výživné z jeho strany na mal. I. opäť zvýšil, avšak nie na pôvodných 160 eur mesačne, ale na sumu 140 eur mesačne. Dôvodom tohto rozdielu je pokles pracovnej schopnosti otca o 20 % zistený z posudku o zdravotnom stave otca a vyplývajúci z fixácie troch stavcov chrbtice osteosyntetickým materiálom. I keď uvedený pokles pracovnej schopnosti nebol dôvodom pre priznanie invalidity otca a ten má dokonca doporučený návrat na pôvodnú pracovnú pozíciu, neznamená to, že jeho zjavne zmenený zdravotný stav nemá dopad na jeho pracovnú výkonnosť, a teda u živnostníka aj schopnosť pracovať rovnako intenzívne ako pred zmenou zdravotného stavu a schopnosť dosahovať aj pôvodný príjem. Preto odvolací súd po skončení PN zvýšil výživné zo strany otca na mal. I. na sumu 140 eur namiesto pôvodných 160 eur pred PN.

5.12. Uvedeným zvýšením výživného od skončenia PN (za čo súd považoval dátum 1.6.2021) vznikol do rozhodnutia súdu otcovi dlh na výživnom za obdobie 11 mesiacov (6/21-4/22) po 40 eur mesačne, t.j. celkom 440 eur, ktorý odvolací súd povolil otcovi splácať popri bežnom výživnom (aj popri doposiaľ nesplatenom nedoplatku podľa rozhodnutia okresného súdu) tak ako je uvedené vo výroku.

5.13. Napokon odvolací súd potvrdil aj zamietnutie návrhu matky na nariadenie výchovného opatrenia, pretože prípadné problémy maloletej v škole a v správaní nevyrieši výchovné opatrenie, ale najmä

stabilizácia jej výchovného prostredia, alebo aspoň ďalšie nestupňovanie stresujúcich faktorov, ako napríklad návrat matky do spoločného bytu.

6. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP.

7. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).